

Wanneer jeugdacteur Marc de Bel in zijn schrijfkamer zit, is dat niet zonder zijn trouwe viervoeter Smurk. Drie jaar geleden adopteerde hij een Amerikaanse stafford die geboren werd in het asiel. 'Toen Smurk onze tuin zag, wist ze niet wat haar overkwam: met haar vier poten tegelijk sprong ze de lucht in!'

‘Smurk heeft gevoel voor humor!’

Het huis van auteur Marc de Bel (66) is meteen herkenbaar. Aan de gevel hangt een houten plaatje met daarop “Boe-boekweitstraat”, een verwijzing naar de bekende jeugdreeks *De Boeboeks*. De landelijke omgeving van Kruisem katapulteert je terug naar de wereld van *Blinker*, de *Volwaardige Knotsgekke Peppels* en de *Ridders van de Geflambeerde Onderbroek*. De gemeentenaam doet misschien een “belletje” rinkelen: toen Kruishoutem en Zingem in 2019 fuseerden, kozen de bewoners voor de nieuwe naam “Kruisem”. Het dorp waar de avontuurlijke verhalen van Marc de Bel zich afspelen, is realiteit geworden.

Een bekende Kruisemnaar is Smurk, de viervoeter van Marc de Bel. Ze springt overenthousiast op en neer om kennis te maken. ‘Smurk is ieders vriend! Als er mensen op bezoek komen, springt ze tegen je aan om je te begroeten. Sommigen hebben dat graag, anderen niet. Een van mijn uitgevers is ontzettend bang voor honden. Als ze komt vergaderen, gaat Smurk naar het washok. Daar ligt ze op haar gemakje te slapen, erg vindt ze dat niet.’

KANGOEROE

Marc is van kinds af aan een grote dierenvriend. Net zoals zijn vrouw Mie groeide hij op met honden. Een thuis zonder viervoeter is voor hen ondenkbaar. Maar toen hun vorige hond, een tienjarige shar-pei, overleed hadden ze tijd nodig. ‘Boef was kerngezond en op drie dagen moesten we hem afgeven. We hebben daar ontzettend veel verdriet van gehad en wilden niet meteen een nieuwe hond in huis halen.’

Op een dag bezochten Marc en Mie het asiel in Gent. ‘Gewoon om eens te kijken, we waren niet van plan een hond mee te nemen.’ Totdat Marc en Mie de kleine Smurk zagen, een pup van tien weken oud. Ze waren op slag verliefd. Smurk werd geboren in het asiel. Toen Smurkies moeder daar een week verbleef, bleek ze zwanger te zijn. Ze beviel van vijf prachtige American staffordpups. Eentje daarvan was Smurk, een teefje met een

witte, brindle vachtkleur. 'Smurk was de laatste pup die nog overbleef.' Smurk verhuisde naar Kruisem. Toen de kleine stafford haar nieuwe thuis zag, ging ze door het dolle heen. 'Smurks verleden bestond uit twee vierkante meter binnen en

twee vierkante meter buiten. Toen ze onze tuin zag, wist ze niet wat haar overkwam: met haar vier poten tegelijk sprong ze de lucht in! We hadden geen hond geadopteerd, maar een kangoeroe (lacht). Smurk sprong de hele tuin rond, totdat ze in de

vijver viel. Sindsdien moet ze van water niet meer weten!'

STAFKE FORD

De Bel beschrijft zijn viervoeter als een fantastische en erg intelligente hond. 'Ik heb maar één keer moeten zeggen dat ze niet in onze moestuin mag lopen en ze had dat meteen door.' Ook is er geen omheining rond het huis van de Bel. Smurk is er zo op getraind dat ze op het domein blijft. Haar slimheid maakt haar zelfs een tikkeltje ondeugend. 'Als ze ligt te luieren in het gras, durft ze weleens haar poot een

'We hadden geen hond geadopteerd, maar een kangoeroe!'

paar centimeter op te schuiven, pal in de moestuin! Dan reageer ik en kijkt ze de andere kant op. Ze weet dat het niet mag. Zo'n deugniet is ze, maar dat getuigt wel van intelligentie.'

Haar naam Smurk is een verwijzing naar de boeken van Blinker. In het tweede deel, *Blinker en het BagBag-juweel*, krijgt het hoofdpersonage een nieuw hondje, genaamd Slurk. 'Vandaar komt Smurk. We vonden dat goed klinken, die naam past bij haar. We zeggen ook vaak Smurkie.' En dat is niet de enige bijnaam die ze krijgt. De kleinkinderen van Marc noemen haar soms Stafke Ford, verwijzend naar haar ras, de Amerikaanse stafford.

RAVOTTEN

Voordat Marc met Smurk gaat wandelen, schrijft hij nog snel een kattenbelletje naar zijn vrouw Mie. Daarop staat: *De hond is met mij naar het bos*. 'Onze buurman moet altijd lachen als hij ons ziet passeren. Trekken dat ze doet!' Smurk is een energieke krachtpatser, ze heeft enorm veel macht. 'Ik laat haar doen. Ze heeft dat nodig om haar energie kwijt te spelen.' Als Smurk twee dagen niet naar het bos

geweest is, gaat ze naast Marc zitten met een vragende blik. Haar snuit spreekt boekdelen. 'Vervolgens loopt ze naar de deur en komt ze terug. Als ik het woordje "mee" zeg, gaat ze helemaal uit de bol!' Wanneer Marc zijn dikke tuinhandschoenen aantrekt om de rozenstruiken te snoeien, voelt hij twee priemende hondenvoeten in zijn rug. 'Dan denkt ze: er gaat "gevochten" worden.' Ravotten en bijten in Marcs tuinhandschoenen doet Smurk ongelooflijk graag. Ze weet dat het mag, totdat ik "stop" zeg.'

Dat Smurk geen hond voor softies is, geeft Marc toe. 'Je moet er kordaat tegen zijn, of zij wordt de baas. Smurk heeft een sterke persoonlijkheid, maar dat vind ik net zo leuk aan haar.'

'Smurk heeft gevoel voor humor'

VERSTOPPERTJE

Een van Smurks lievelingsspeeljes is touwtjetrok. 'Ze komt regelmatig met een stok of koord aangewandeld om te trekken. Macht dat dat beest heeft! Dat is ongelooflijk, één brok spieren!' Opgeven staat niet in Smurks woordenboek. 'Ze zal niet lossen! En stel dat er een balletje in de vijver valt, dan zal ze de rest van de dag aan de vijver liggen en ernaar loeren. Ze moet en zal dat balletje hebben! Smurk is erg plichtsgetrouw.' Ook verstoppertjes spelen kan haar bekoren. 'Ik gooi een stok of bal en verstopt me achter een struik. Ze heeft meteen door dat ik weg ben en begint als een gek heen en weer te snuffelen. Als ze me vindt, is ze zo blij als een kleuter!' De kleinkinderen verstoppelen soms haar plastic kippetje. De ene houdt zijn handen voor haar ogen, de andere verstopt het speelgoedje. 'Vervolgens zeggen we "zoek", dat doet ze enorm graag.'

SHOWBEEST

'Raar, maar sommige speeltjes leven bij Smurk niet lang, andere weer wel. Zo is ze met haar plastic, piepende kip heel voorzichtig.' Daarnaast is mopjes maken een van Smurks specialiteiten. 'Ze pakt haar plastic kip en gaat in haar mand op haar rug liggen, met haar vier poten stijf omhoog. Ik moet dan altijd luidop lachen. Het feit dat ik lach, maakt dat ze het nog eens doet, en nog eens, en nog eens. Ze wil grappig zijn en heeft dus gevoel voor humor!' Smurk is volgens haar baasjes een echt showbeest. Ze houdt van aandacht en staat graag in de spotlights. Volgens Marc heeft dat met haar jeugd te maken. 'Als pup heeft ze die eerste liefde niet gehad. Ze is niet geboren in een warm gezin, maar achter de tralies.' Smurkie kan ook een tikkeltje jaloers zijn. Als er niet met haar gespeeld wordt, komt ze eens piepen met haar snuit: *'Hé, ik ben er ook nog!'* Maar aan aandacht geen gebrek. Smurk komt goed overeen met Marcs elf kleinkinderen.

BEESTENBOEL

Smurk woont samen met de drie huiskatten Tricky, Mik en Mak. Maar dat zijn niet de enige inwoners ten huize de Bel: ook twee shetlandpony's, drie kippen, een haan en een vijver vol vissen, kikkers, padden en salamanders maken er een gezellige beestenboel van. Smurk heeft vriendjes bij de vleet. 'Ze komt met iedereen goed overeen. Met de pony's Tonus en Troet stoeit ze graag in de weide. In het begin is Smurk sneller, maar uiteindelijk halen de pony's haar in. Tussen hen is het grote liefde: neusje-neusje, elkaar likjes geven, ... Heel mooi om te zien!' Ook bij de kippen kan je Smurk terugvinden. Maar dat is eerder omwille van de eetrestjes. 'Smurk steelt soms oud brood en gaat dat vervolgens in de tuin begraven.'

SCHRIJFASSISTENT SMURK

Smurk is enorm gehecht aan haar baasje en vertoeft altijd in zijn buurt. Als Marc boven op zijn schrijfkamer zit, gaat Smurk mee en ligt ze naast hem te soezen. 'In het

'Tijdens het schrijven ligt ze naast me en aai ik haar af en toe'

begin lag ze achter mij, maar ik was dat eens vergeten en reed per ongeluk met mijn bureaustoel over haar staart! Sindsdien ligt ze naast me. Tijdens het schrijven aai ik haar af en toe eens over haar kop of nek, dat vindt ze duidelijk leuk.' Marc de Bel schreef al meer dan 180 boeken. In oktober verschenen twee nieuwe verhalen: *Lieze en Tine*, een verhaal dat zich afspeelt in het jaar 1968 en *Blinker en de bezemstaf van de Belleheks*.

Het was twaalf jaar geleden dat er nog een Blinkerverhaal verscheen. 'De zes boeken voor volgend jaar liggen al klaar!' En er is goed nieuws voor de hondenliefhebbers onder ons die graag lezen. In 2022 zal een jeugdboek verschijnen met honden in de hoofdrol. 'De synopsis is al helemaal af. Het verhaal is er, ik moet het alleen nog uitschrijven. Het hoofdpersonage is een schalkse, avontuurlijke, halve straathond, eigenlijk Blinker maar in hondenversie!' Ook Smurk zal vertegenwoordigd zijn in het boek. 'Een van de personages is een American stafford die Stafke Ford heet. En dat is onze Smurkie in mannelijke versie!'

KLEIN, GROOT GELUK

Een leven met Smurk in huis, het is een

reeks van kleine gelukjes. Een van de mooiste geluiden die er bestaan volgens Marc is het krokante gesmikkel van Smurk op een speculaaskoek. 'Als ik haar speculaas geef, eet ze dat met haar ogen dicht en met veel smaak op. Ik vind dat een zalig geluid!' In de zomer samen op het bankje in de tuin zitten, vindt Marc puur geluk. 'Als de zon ondergaat, komt Smurk bij mij op de bank liggen met haar kop op mijn schoot. Zalig! Zo zitten we een kwartiertje gewoon te kijken. Smurk ademt dan diep uit. Je voelt dat dat beest daarvan geniet. Je voelt dat zij jou ook graag ziet, en dat doet enorm veel deugd!'

TEKST EN FOTO'S:
Celine Camu